

Nr 75

Av herr Severin i Stockholm m. fl., om befogenhet för myndigheterna att själva besluta rörande tjänsteresa till nordiskt land.

Möjligheten för statlig personal att företaga tjänsteresor regleras vanligen i den för vederbörande myndighet gällande instruktionen. Härom stadgas exempelvis i 7 § allmänna verksstadgan, att chefen för myndigheten har att företaga inspektions- och andra tjänsteresor inom riket, vilka han finner påkallade av myndighetens ämbetsförvaltning, i den mån medel finnas tillgängliga, samt att efter myndighetens bestämmande sådana resor ock må företagas av ledamot eller annan tjänsteman. Likartade regler finnas i andra gällande verksinstruktioner. Innebörden av dylika bestämmelser är den att Kungl. Maj:ts tillstånd kräves för resor *utom riket*.

Stadgandena ha sin naturliga förklaring däri, att Kungl. Maj:t som rimligt är velat förbehålla sig kontrollen över i vilken utsträckning statliga befattningshavare företaga tjänsteresor till utlandet. Någon skillnad härvidlag göres icke mellan de nordiska länderna och det övriga utlandet. Under senare år har det nordiska samarbetet utvecklats i mycket hastig takt. Allt eftersom nya frågor satts upp på samarbetsprogrammet ha också nya förvaltningsområden dragits in i detta pågående nordiska samarbete. En naturlig konsekvens härav har blivit att för de aktuella frågornas lösande överläggningar måste upptagas mellan myndigheter i de olika länderna. I viss utsträckning ha för sådant ändamål personliga sammanträffanden mellan företrädare för de olika länderna blivit erforderliga. Det har visat sig vara en synnerligen tungrodd ordning att vid varje särskilt tillfälle behöva underställa frågan om tjänsteresans företagande Kungl. Maj:t i statsrådet. I kostnadshänseende torde en tjänsteresa från Stockholm till t. ex. Oslo eller Köpenhamn icke ställa sig dyrare än en resa till någon från huvudstaden mera avlägsen del inom riket.

Av rent praktiska skäl torde sålunda en decentralisering av dylika ärenden kunna ske från Kungl. Maj:t till vederbörande verk utan att olägenheter uppstå. Ämbetsverken kunna säkerligen utan vidare betros med uppgiften att avgöra ärenden av detta slag. Missbruk är knappast att befara. Viktigare än den arbetsbesparing en reform i angiven riktning skulle medföra är dock att den skulle underlätta bedrivandet av ett effektivt nordiskt samarbete.

Under hänvisning till det anförda hemställes,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla
om sådan ändring i gällande bestämmelser att myndighe-
terna få befogenhet att själva besluta rörande tjänsteresa till
annat nordiskt land.

Stockholm den 19 januari 1956

Frans Severin

Rolf Edberg

Gösta Netzen